

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

หนังสือ

จิตติ ติงศภัทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2525.

. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยพิทยา, 2535.

ประเสริฐ เมฆมณี. ตำรวจกับกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2535.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กฎหมายระหว่างประเทศเล่มหนึ่ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

สุชาติ ไตรประสิทธิ์. ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญากับความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2533 - 2534.

สุมานิต มั่นสุข. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา, กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญาภาค 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

วารสาร

ไชยยศ เหมะรัชตะ. วิจัยวิภาค : ปัญหาเสพติด : การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย. วารสารกฎหมาย ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 : 132

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. โทษริบทรัพย์สิน. วารสารกฎหมาย ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 : 16.

นารี ดันตาเสถียร. ความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อต้านปัญหาเสพติด, วารสารอัยการ พฤศจิกายน 2534 : 5.

พันธุ์ทิพย์ กาจนะจิตรา สายสุนทร. เงื่อนไขในการยอมรับและบังคับตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศในคดีแพ่งในศาลไทย, วารสารนิติศาสตร์ ธันวาคม 2533 : 141.

พิพัฒน์ จักรางกูร. ธิปไตยที่ทำได้หรือมิได้เป็นความผิด, บทบัญญัติ 24 2515 : 377.

ภิญโญ ทองชัย. การกระทำผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมและปัญหาการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ, วารสารทนายความ 2 พฤษภาคม 2534 : 28-29.

วาทีน คำทรงศรี. พล.ต.ต., ปัญหาการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ, วารสารนิติศาสตร์ 21 ธันวาคม 2534 : 485-486.

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ และ จตุรงค์ ธีระวัฒน์. อำนาจอธิปไตยกับกฎหมายระหว่างประเทศ, วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 14 : 152.

วรวิทย์ ฤทธิพิศ. ความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาว่าด้วยการสืบพยานหลักฐานในศาลไทย, วารสารอัยการ ปีที่ 15 ฉบับที่ 177 พฤศจิกายน 2535 : 36.

สรพล ไตรเวทย์. ประเด็นน่าสนใจในร่างกฎหมายปราบปรามยาเสพติดฉบับใหม่, วารสารสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีนาคม 2533 - กุมภาพันธ์ 2534 : 46-47.

สถิตย์ เล็งไธสง. การบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศตามกฎหมายไทย, ตุลพาห มีนาคม - เมษายน 2527 : 84.

สรรเสริญ ไกรจิตติ. ความร่วมมือทางศาลกับประเทศ, วารสารกฎหมาย กุมภาพันธ์ 2527 : 31-32.

วิทยานิพนธ์

เกรียงชัย จันทร์เวชเกษม. มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, นิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ัชชชม อรรถภิญญ์. ความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาระหว่างประเทศ. นิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ปิยะพันธ์ สารากรบริรักษ์. การกำหนดความผิดอาญาฐานเกี่ยวกับการฟอกเงิน, นิติศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

พิพัฒน์ จักรวางกูร. การริบทรัพย์สิน, นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2502.

วันชัย ศรีนวลนัด, พ.ต.อ. การใช้มาตรการทางกฎหมายลงโทษริบทรัพย์สินในคดียาเสพติด,
นิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ภาษาต่างประเทศ

Law

Draft of Model Bilateral Arrangements on Mutual Assistance on Letter Rogatory in Criminal
Matters adopted by Asian-African Legal Consultative Committee.

European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters.

Final Scheme relating to Mutual Assistance in Criminal Matters within the Commonwealth.

Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters adopted by the Eight Nations
Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, United
Nations (Havana Convention).

Mutual Legal Assistance Treaty between the United States of America and the Republic of
Colombia.

United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances
(Vienna Convention)

Treaty between the United States of America and the Kingdom of the Netherlands on Mutual
Legal Assistance in Criminal Matters

Treaty between the United States of America and the United Kingdom of Great Britain and
Northern Ireland concerning the Cayman Islands relating to Mutual Legal
Assistance in Criminal Matters

Treaty between the United States of America and Canada on Mutual Legal Assistance

Treaty between the United States of America and Italy on Mutual Legal Assistance

Books

American Law Institute. "Inchoate Crimes". Modern Penal Code and Commentaries.

John Drazga. "Bigamy". Sex Crimes and their Legal Aspects : 53 - 55.

Office of the Narcotics Control Board. Thailand Narcotics Annual Report 1988 (Bangkok:1988)
: 62-65.

Rebert L. Pisani and Robert Fogelnest. The United States Treaties on Mutual Assistance in Criminal Matters, International Crime Law : A Guide to U.S. Practice and Procedure (New York : April 1987) : 234-235.

Articles

Curt Markees, "The Difference in concept between civil and common law countries as to judicial and cooperation in criminal matters", A Treatise on International Criminal Law, Vol. 2. (Illinois : Springfield, 1973) : 171-174.

Hans Joachim Schneider, "Economic Crime and Economic Criminal Law in the Federal Republic of Germany", Report for 1986 and Resource Material Series no. 31, UNAFEI (Tokyo, April 1986) : 128-135.

Heinrich Grutzner, "International Judicial Assistance and Cooperation in Criminal Matters", A Treatise on International Criminal Law, Vol. 2. (Illinois : Springfield, 1973) : 189-223.

Mustafa T. Yucel, "International Cooperation in Criminal Justice Administration" Material Resource No. 26, UNAFEI (Tokyo 1984) : 72-74.

National Advisory Committee on Organized Crime, "Organized Crime", Report of the Task Force on Organized Crime : 7-8.

Robert G. Clark. "Economic Crime", International Cooperation in the Investigation and Prosecution of Economic Crimes, Experts' Papers, Resource Material Series No. 26, UNAFEI (Tokyo, December 1984) : 52

Other Material

Report of the Seminar, "International Assistance in Investigation and Adjudication", Material Resource, No. 26 UNAFEI (Tokyo 1990) : 82-83.

UNITED NATIONS
ECONOMIC
AND
SOCIAL COUNCIL

Distr.
GENERAL

E/CONF.82/15
19 December 1988

ENGLISH

UNITED NATIONS CONFERENCE FOR THE ADOPTION
OF A CONVENTION AGAINST ILLICIT TRAFFIC IN
NARCOTIC DRUGS AND PSYCHOTROPIC SUBSTANCES
Vienna, Austria, 25 November-20 December 1988

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST ILLICIT TRAFFIC IN
NARCOTIC DRUGS AND PSYCHOTROPIC SUBSTANCES

Adopted by the Conference at its 6th plenary meeting,
on 19 December 1988

The Parties to this Convention,

Deeply concerned by the magnitude of and rising trend in the illicit production of, demand for and traffic in narcotic drugs and psychotropic substances, which pose a serious threat to the health and welfare of human beings and adversely affect the economic, cultural and political foundations of society,

Deeply concerned also by the steadily increasing inroads into various social groups made by illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances, and particularly by the fact that children are used in many parts of the world as an illicit drug consumers market and for purposes of illicit production, distribution and trade in narcotic drugs and psychotropic substances, which entails a danger of incalculable gravity,

Recognizing the links between illicit traffic and other related organized criminal activities which undermine the legitimate economies and threaten the stability, security and sovereignty of States,

Recognizing also that illicit traffic is an international criminal activity, the suppression of which demands urgent attention and the highest priority,

Aware that illicit traffic generates large financial profits and wealth enabling transnational criminal organizations to penetrate, contaminate and corrupt the structures of government, legitimate commercial and financial business, and society at all its levels,

Determined to deprive persons engaged in illicit traffic of the proceeds of their criminal activities and thereby eliminate their main incentive for so doing,

Desiring to eliminate the root causes of the problem of abuse of narcotic drugs and psychotropic substances, including the illicit demand for such drugs and substances and the enormous profits derived from illicit traffic,

Considering that measures are necessary to monitor certain substances, including precursors, chemicals and solvents, which are used in the manufacture of narcotic drugs and psychotropic substances, the ready availability of which has led to an increase in the clandestine manufacture of such drugs and substances,

Determined to improve international co-operation in the suppression of illicit traffic by sea,

Recognizing that eradication of illicit traffic is a collective responsibility of all States and that, to that end, co-ordinated action within the framework of international co-operation is necessary,

Acknowledging the competence of the United Nations in the field of control of narcotic drugs and psychotropic substances and desirous that the international organs concerned with such control should be within the framework of that Organization,

Reaffirming the guiding principles of existing treaties in the field of narcotic drugs and psychotropic substances and the system of control which they embody,

Recognizing the need to reinforce and supplement the measures provided in the Single Convention on Narcotic Drugs, 1953, that Convention as amended by the 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1953, and the 1971 Convention on Psychotropic Substances, in order to counter the magnitude and extent of illicit traffic and its grave consequences,

Recognizing also the importance of strengthening and enhancing effective legal means for international co-operation in criminal matters for suppressing the international criminal activities of illicit traffic,

Desiring to conclude a comprehensive, effective and operative international convention that is directed specifically against illicit traffic and that considers the various aspects of the problem as a whole, in particular those aspects not envisaged in the existing treaties in the field of narcotic drugs and psychotropic substances,

Hereby agree as follows:

Article 1

DEFINITIONS

Except where otherwise expressly indicated or where the context otherwise requires, the following definitions shall apply throughout this Convention:

(a) "Board" means the International Narcotics Control Board established by the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, and that Convention as amended by the 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961;

(b) "Cannabis plant" means any plant of the genus Cannabis;

(c) "Coca bush" means the plant of any species of the genus Erythroxylon;

(d) "Commercial carrier" means any person or any public, private or other entity engaged in transporting persons, goods or mails for remuneration, hire or any other benefit;

(e) "Commission" means the Commission on Narcotic Drugs of the Economic and Social Council of the United Nations;

(f) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, means the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(g) "Controlled delivery" means the technique of allowing illicit or suspect consignments of narcotic drugs, psychotropic substances, substances in Table I and Table II annexed to this Convention, or substances substituted for them, to pass out of, through or into the territory of one or more countries, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to identifying persons involved in the commission of offences established in accordance with article 3, paragraph 1 of the Convention;

(h) "1961 Convention" means the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961;

(i) "1961 Convention as amended" means the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, as amended by the 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961;

(j) "1971 Convention" means the Convention on Psychotropic Substances, 1971;

(k) "Council" means the Economic and Social Council of the United Nations;

(l) "Freezing" or "seizure" means temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or a competent authority;

(m) "Illicit traffic" means the offences set forth in article 3, paragraphs 1 and 2, of this Convention;

(n) "Narcotic drug" means any of the substances, natural or synthetic, in Schedules I and II of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, and that Convention as amended by the 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961;

(o) "Opium poppy" means the plant of the species Papaver somniferum L;

(p) "Proceeds" means any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence established in accordance with article 3, paragraph 1;

(q) "Property" means assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;

(r) "Psychotropic substance" means any substance, natural or synthetic, or any natural material in Schedules I, II, III and IV of the Convention on Psychotropic Substances, 1971;

(s) "Secretary-General" means the Secretary-General of the United Nations;

(t) "Table I" and "Table II" mean the correspondingly numbered lists of substances annexed to this Convention, as amended from time to time in accordance with article 12;

(u) "Transit State" means a State through the territory of which illicit narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II are being moved, which is neither the place of origin nor the place of ultimate destination thereof.

Article 2

SCOPE OF THE CONVENTION

1. The purpose of this Convention is to promote co-operation among the Parties so that they may address more effectively the various aspects of illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances having an international dimension. In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall take necessary measures, including legislative and administrative measures, in conformity with the fundamental provisions of their respective domestic legislative systems.

2. The Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

3. A Party shall not undertake in the territory of another Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other Party by its domestic law.

Article 3

OFFENCES AND SANCTIONS

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally:

- (a) (i) The production, manufacture, extraction, preparation, offering, offering for sale, distribution, sale, delivery on any terms whatsoever, brokerage, dispatch, dispatch in transit, transport, importation or exportation of any narcotic drug or any psychotropic substance contrary to the provisions of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended or the 1971 Convention;
- (ii) The cultivation of opium poppy, coca bush or cannabis plant for the purpose of the production of narcotic drugs contrary to the provisions of the 1961 Convention and the 1961 Convention as amended;
- (iii) The possession or purchase of any narcotic drug or psychotropic substance for the purpose of any of the activities enumerated in (i) above;
- (iv) The manufacture, transport or distribution of equipment, materials or of substances listed in Table I and Table II, knowing that they are to be used in or for the illicit cultivation, production or manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances;
- (v) The organization, management or financing of any of the offences enumerated in (i), (ii), (iii) or (iv) above;
- (b) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is derived from any offence or offences established in accordance with subparagraph (a) of this paragraph, or from an act of participation in such offence or offences, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of such an offence or offences to evade the legal consequences of his actions;
- (ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of property, knowing that such property is derived from an offence or offences established in accordance with subparagraph (a) of this paragraph or from an act of participation in such an offence or offences;
- (c) Subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system:
 - (i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was derived from an offence or offences established in accordance with subparagraph (a) of this paragraph or from an act of participation in such offence or offences;

- (ii) The possession of equipment or materials or substances listed in Table I and Table II, knowing that they are being or are to be used in or for the illicit cultivation, production or manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances;
- (iii) Publicly inciting or inducing others, by any means, to commit any of the offences established in accordance with this article or to use narcotic drugs or psychotropic substances illicitly;
- (iv) Participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. Subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system, each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law, when committed intentionally, the possession, purchase or cultivation of narcotic drugs or psychotropic substances for personal consumption contrary to the provisions of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended or the 1971 Convention.

3. Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

4. (a) Each Party shall make the commission of the offences established in accordance with paragraph 1 of this article liable to sanctions which take into account the grave nature of these offences, such as imprisonment or other forms of deprivation of liberty, pecuniary sanctions and confiscation.

(b) The Parties may provide, in addition to conviction or punishment, for an offence established in accordance with paragraph 1 of this article, that the offender shall undergo measures such as treatment, education, aftercare, rehabilitation or social reintegration.

(c) Notwithstanding the preceding subparagraphs, in appropriate cases of a minor nature, the Parties may provide, as alternatives to conviction or punishment, measures such as education, rehabilitation or social reintegration, as well as, when the offender is a drug abuser, treatment and aftercare.

(d) The Parties may provide, either as an alternative to conviction or punishment, or in addition to conviction or punishment of an offence established in accordance with paragraph 2 of this article, measures for the treatment, education, aftercare, rehabilitation or social reintegration of the offender.

5. The Parties shall ensure that their courts and other competent authorities having jurisdiction can take into account factual circumstances which make the commission of the offences established in accordance with paragraph 1 of this article particularly serious, such as:

(a) The involvement in the offence of an organized criminal group to which the offender belongs;

(b) The involvement of the offender in other international organized criminal activities;

(c) The involvement of the offender in other illegal activities facilitated by commission of the offence;

(d) The use of violence or arms by the offender;

(e) The fact that the offender holds a public office and that the offence is connected with the office in question;

(f) The victimization or use of minors;

(g) The fact that the offence is committed in a penal institution or in an educational institution or social service facility or in their immediate vicinity or in other places to which school children and students resort for educational, sports and social activities;

(h) Prior conviction, particularly for similar offences, whether foreign or domestic, to the extent permitted under the domestic law of a Party.

6. The Parties shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under their domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this article are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

7. The Parties shall ensure that their courts or other competent authorities bear in mind the serious nature of the offences enumerated in paragraph 1 of this article and the circumstances enumerated in paragraph 5 of this article when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

8. Each Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with paragraph 1 of this article, and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.

9. Each Party shall take appropriate measures, consistent with its legal system, to ensure that a person charged with or convicted of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article, who is found within its territory, is present at the necessary criminal proceedings.

10. For the purpose of co-operation among the Parties under this Convention, including, in particular, co-operation under articles 5, 6, 7 and 9, offences established in accordance with this article shall not be considered as fiscal offences or as political offences or regarded as politically motivated, without prejudice to the constitutional limitations and the fundamental domestic law of the Parties.

11. Nothing contained in this article shall affect the principle that the description of the offences to which it refers and of legal defences thereto is reserved to the domestic law of a Party and that such offences shall be prosecuted and punished in conformity with that law.

Article 4

JURISDICTION

1. Each Party:

(a) Shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with article 3, paragraph 1, when:

(i) The offence is committed in its territory;

(ii) The offence is committed on board a vessel flying its flag or an aircraft which is registered under its laws at the time the offence is committed;

(b) May take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with article 3, paragraph 1, when:

(i) The offence is committed by one of its nationals or by a person who has his habitual residence in its territory;

(ii) The offence is committed on board a vessel concerning which that Party has been authorized to take appropriate action pursuant to article 17, provided that such jurisdiction shall be exercised only on the basis of agreements or arrangements referred to in paragraphs 4 and 9 of that article;

(iii) The offence is one of those established in accordance with article 3, paragraph 1, subparagraph (c)(iv), and is committed outside its territory with a view to the commission, within its territory, of an offence established in accordance with article 3, paragraph 1.

2. Each Party:

(a) Shall also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with article 3, paragraph 1, when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to another Party on the ground:

(i) That the offence has been committed in its territory or on board a vessel flying its flag or an aircraft which was registered under its law at the time the offence was committed; or

(ii) That the offence has been committed by one of its nationals;

(b) May also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with article 3, paragraph 1, when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to another Party.

3. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a Party in accordance with its domestic law.

Article 9

CONFISCATION

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds derived from offences established in accordance with article 3, paragraph 1, or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Narcotic drugs and psychotropic substances, materials and equipment or other instrumentalities used in or intended for use in any manner in offences established in accordance with article 3, paragraph 1.

2. Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to enable its competent authorities to identify, trace, and freeze or seize proceeds, property, instrumentalities or any other things referred to in paragraph 1 of this article, for the purpose of eventual confiscation.

3. In order to carry out the measures referred to in this article, each Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. A Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

4. (a) Following a request made pursuant to this article by another Party having jurisdiction over an offence established in accordance with article 3, paragraph 1, the Party in whose territory proceeds, property, instrumentalities or any other things referred to in paragraph 1 of this article are situated shall:

(i) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, give effect to it; or

(ii) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by the requesting Party in accordance with paragraph 1 of this article, in so far as it relates to proceeds, property, instrumentalities or any other things referred to in paragraph 1 situated in the territory of the requested Party.

(b) Following a request made pursuant to this article by another Party having jurisdiction over an offence established in accordance with article 3, paragraph 1, the requested Party shall take measures to identify, trace, and freeze or seize proceeds, property, instrumentalities or any other things referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting Party or, pursuant to a request under subparagraph (a) of this paragraph, by the requested Party.

(c) The decisions or actions provided for in subparagraphs (a) and (b) of this paragraph shall be taken by the requested Party, in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting Party.

(d) The provisions of article 7, paragraphs 6 to 19 are applicable mutatis mutandis. In addition to the information specified in article 7, paragraph 10, requests made pursuant to this article shall contain the following:

(i) In the case of a request pertaining to subparagraph (a)(i) of this paragraph, a description of the property to be confiscated and a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;

(ii) In the case of a request pertaining to subparagraph (a)(ii), a legally admissible copy of an order of confiscation issued by the requesting Party upon which the request is based, a statement of the facts and information as to the extent to which the execution of the order is requested;

(iii) In the case of a request pertaining to subparagraph (b), a statement of the facts relied upon by the requesting Party and a description of the actions requested.

(e) Each Party shall furnish to the Secretary-General the text of any of its laws and regulations which give effect to this paragraph and the text of any subsequent changes to such laws and regulations.

(f) If a Party elects to make the taking of the measures referred to in subparagraphs (a) and (b) of this paragraph conditional on the existence of a relevant treaty, that Party shall consider this Convention as the necessary and sufficient treaty basis.

(g) The Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international co-operation pursuant to this article.

5. (a) Proceeds or property confiscated by a Party pursuant to paragraph 1 or paragraph 4 of this article shall be disposed of by that Party according to its domestic law and administrative procedures.

(b) When acting on the request of another Party in accordance with this article, a Party may give special consideration to concluding agreements on:

(i) Contributing the value of such proceeds and property, or funds derived from the sale of such proceeds or property, or a substantial part thereof, to intergovernmental bodies specializing in the fight against illicit traffic in and abuse of narcotic drugs and psychotropic substances;

(ii) Sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds or property, or funds derived from the sale of such proceeds or property, in accordance with its domestic law, administrative procedures or bilateral or multilateral agreements entered into for this purpose.

6. (a) If proceeds have been transformed or converted into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

(b) If proceeds have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to seizure or freezing, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

(c) Income or other benefits derived from:

- (i) Proceeds;
- (ii) Property into which proceeds have been transformed or converted; or
- (iii) Property with which proceeds have been intermingled

shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds.

7. Each Party may consider ensuring that the onus of proof be reversed regarding the lawful origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation, to the extent that such action is consistent with the principles of its domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

8. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

9. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a Party.

Article 6

EXTRADITION

1. This article shall apply to the offences established by the Parties in accordance with article 3, paragraph 1.

2. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between Parties. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

3. If a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies. The Parties which require detailed legislation in order to use this Convention as a legal basis for extradition shall consider enacting such legislation as may be necessary.

4. The Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

5. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable extradition treaties, including the grounds upon which the requested Party may refuse extradition.

6. In considering requests received pursuant to this article, the requested State may refuse to comply with such requests where there are substantial grounds leading its judicial or other competent authorities to believe that compliance would facilitate the prosecution or punishment of any person on account of his race, religion, nationality or political opinions, or would cause prejudice for any of those reasons to any person affected by the request.

7. The Parties shall endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

8. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent, and at the request of the requesting Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his presence at extradition proceedings.

9. Without prejudice to the exercise of any criminal jurisdiction established in accordance with its domestic law, a Party in whose territory an alleged offender is found shall:

(a) If it does not extradite him in respect of an offence established in accordance with article 3, paragraph 1, on the grounds set forth in article 4, paragraph 2, subparagraph (a), submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless otherwise agreed with the requesting Party;

(b) If it does not extradite him in respect of such an offence and has established its jurisdiction in relation to that offence in accordance with article 4, paragraph 2, subparagraph (b), submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless otherwise requested by the requesting Party for the purposes of preserving its legitimate jurisdiction.

10. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested Party, the requested Party shall, if its law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence which has been imposed under the law of the requesting Party, or the remainder thereof.

11. The Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

12. The Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements, whether ad hoc or general, on the transfer to their country of persons sentenced to imprisonment and other forms of deprivation of liberty for offences to which this article applies, in order that they may complete their sentences there.

Article 7

MUTUAL LEGAL ASSISTANCE

1. The Parties shall afford one another, pursuant to this article, the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to criminal offences established in accordance with article 3, paragraph 1.
2. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:
 - (a) Taking evidence or statements from persons;
 - (b) Effecting service of judicial documents;
 - (c) Executing searches and seizures;
 - (d) Examining objects and sites;
 - (e) Providing information and evidentiary items;
 - (f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including bank, financial, corporate or business records;
 - (g) Identifying or tracing proceeds, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes.
3. The Parties may afford one another any other forms of mutual legal assistance allowed by the domestic law of the requested Party.
4. Upon request, the Parties shall facilitate or encourage, to the extent consistent with their domestic law and practice, the presence or availability of persons, including persons in custody, who consent to assist in investigations or participate in proceedings.
5. A Party shall not decline to render mutual legal assistance under this article on the ground of bank secrecy.
6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance in criminal matters.
7. Paragraphs 8 to 19 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If these Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the Parties agree to apply paragraphs 8 to 19 of this article in lieu thereof.
8. Parties shall designate an authority, or when necessary authorities, which shall have the responsibility and power to execute requests for mutual legal assistance or to transmit them to the competent authorities for execution. The authority or the authorities designated for this purpose shall be notified to the Secretary-General. Transmission of requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be effected between the authorities designated by the Parties; this requirement shall be

without prejudice to the right of a Party to require that such requests and communications be addressed to it through the diplomatic channel and, in urgent circumstances, where the Parties agree, through channels of the International Criminal Police Organization, if possible.

9. Requests shall be made in writing in a language acceptable to the requested Party. The language or languages acceptable to each Party shall be notified to the Secretary-General. In urgent circumstances, and where agreed by the Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

10. A request for mutual legal assistance shall contain:

- (a) The identity of the authority making the request;
- (b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or proceeding to which the request relates, and the name and the functions of the authority conducting such investigation, prosecution or proceeding;
- (c) A summary of the relevant facts, except in respect of requests for the purpose of service of judicial documents;
- (d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure the requesting Party wishes to be followed;
- (e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned;
- (f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

11. The requested Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

12. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

13. The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

14. The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

15. Mutual legal assistance may be refused:

- (a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

16. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

17. Mutual legal assistance may be postponed by the requested Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or proceeding. In such a case, the requested Party shall consult with the requesting Party to determine if the assistance can still be given subject to such terms and conditions as the requested Party deems necessary.

18. A witness, expert or other person who consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting Party, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his departure from the territory of the requested Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days, or for any period agreed upon by the Parties, from the date on which he has been officially informed that his presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory or, having left it, has returned of his own free will.

19. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested Party, unless otherwise agreed by the Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed as well as the manner in which the costs shall be borne.

20. The Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to, or enhance the provisions of this article.

Article 5

TRANSFER OF PROCEEDINGS

The Parties shall give consideration to the possibility of transferring to one another proceedings for criminal prosecution of offences established in accordance with article 3, paragraph 1, in cases where such transfer is considered to be in the interests of a proper administration of justice.

Article 2

OTHER FORMS OF CO-OPERATION AND TRAINING

1. The Parties shall co-operate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, with a view to enhancing the effectiveness of law enforcement action to suppress the commission of offences established in accordance with article 3, paragraph 1. They shall, in particular, on the basis of bilateral or multilateral agreements or arrangements:

(a) Establish and maintain channels of communication between their competent agencies and services to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of offences established in accordance with article 3, paragraph 1, including, if the Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) Co-operate with one another in conducting enquiries, with respect to offences established in accordance with article 3, paragraph 1, having an international character, concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of being involved in offences established in accordance with article 3, paragraph 1;

(ii) The movement of proceeds or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of narcotic drugs, psychotropic substances, substances in Table I and Table II of this Convention and instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) In appropriate cases and if not contrary to domestic law, establish joint teams, taking into account the need to protect the security of persons and of operations, to carry out the provisions of this paragraph. Officials of any Party taking part in such teams shall act as authorized by the appropriate authorities of the Party in whose territory the operation is to take place; in all such cases, the Parties involved shall ensure that the sovereignty of the Party on whose territory the operation is to take place is fully respected;

(d) Provide, when appropriate, necessary quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(e) Facilitate effective co-ordination between their competent agencies and services and promote the exchange of personnel and other experts, including the posting of liaison officers.

2. Each Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement and other personnel, including customs, charged with the suppression of offences established in accordance with article 3, paragraph 1. Such programmes shall deal, in particular, with the following:

(a) Methods used in the detection and suppression of offences established in accordance with article 3, paragraph 1;

(b) Routes and techniques used by persons suspected of being involved in offences established in accordance with article 3, paragraph 1, particularly in transit States, and appropriate countermeasures;

(c) Monitoring of the import and export of narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II;

(d) Detection and monitoring of the movement of proceeds and property derived from, and narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II, and instrumentalities used or intended for use in the commission of offences established in accordance with article 3, paragraph 1;

(e) Methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property and instrumentalities;

(f) Collection of evidence;

(g) Control techniques in free trade zones and free ports;

(h) Modern law enforcement techniques.

3. The Parties shall assist one another to plan and implement research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 2 of this article and, to this end, shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote co-operation and stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

Article 10

INTERNATIONAL CO-OPERATION AND ASSISTANCE FOR TRANSIT STATES

1. The Parties shall co-operate, directly or through competent international or regional organizations, to assist and support transit States and, in particular, developing countries in need of such assistance and support, to the extent possible, through programmes of technical co-operation on interdiction and other related activities.

2. The Parties may undertake, directly or through competent international or regional organizations, to provide financial assistance to such transit States for the purpose of augmenting and strengthening the infrastructure needed for effective control and prevention of illicit traffic.

3. The Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international co-operation pursuant to this article and may take into consideration financial arrangements in this regard.

Article 11

CONTROLLED DELIVERY

1. If permitted by the basic principles of their respective domestic legal systems, the Parties shall take the necessary measures, within their possibilities, to allow for the appropriate use of controlled delivery at the international level, on the basis of agreements or arrangements mutually consented to, with a view to identifying persons involved in offences established in accordance with article 3, paragraph 1, and to taking legal action against them.

2. Decisions to use controlled delivery shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the Parties concerned.

3. Illicit consignments whose controlled delivery is agreed to may, with the consent of the Parties concerned, be intercepted and allowed to continue with the narcotic drugs or psychotropic substances intact or removed or replaced in whole or in part.

Article 12

SUBSTANCES FREQUENTLY USED IN THE ILLICIT
MANUFACTURE OF NARCOTIC DRUGS OR PSYCHOTROPIC SUBSTANCES

1. The Parties shall take the measures they deem appropriate to prevent diversion of substances in Table I and Table II used for the purpose of illicit manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances, and shall co-operate with one another to this end.

2. If a Party or the Board has information which in its opinion may require the inclusion of a substance in Table I or Table II, it shall notify the Secretary-General and furnish him with the information in support of that notification. The procedure described in paragraphs 2 to 7 of this article shall also apply when a Party or the Board has information justifying the deletion of a substance from Table I or Table II, or the transfer of a substance from one Table to the other.

3. The Secretary-General shall transmit such notification, and any information which he considers relevant, to the Parties, to the Commission, and, where notification is made by a Party, to the Board. The Parties shall communicate their comments concerning the notification to the Secretary-General, together with all supplementary information which may assist the Board in establishing an assessment and the Commission in reaching a decision.

4. If the Board, taking into account the extent, importance and diversity of the licit use of the substance, and the possibility and ease of using alternate substances both for licit purposes and for the illicit manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances, finds:

(a) That the substance is frequently used in the illicit manufacture of a narcotic drug or psychotropic substance;

(b) That the volume and extent of the illicit manufacture of a narcotic drug or psychotropic substance creates serious public health or social problems, so as to warrant international action, it shall communicate to the Commission an assessment of the substance, including the likely effect of adding the substance to either Table I or Table II on both licit use and illicit manufacture, together with recommendations of monitoring measures, if any, that would be appropriate in the light of its assessment.

5. The Commission, taking into account the comments submitted by the Parties and the comments and recommendations of the Board, whose assessment shall be determinative as to scientific matters, and also taking into due consideration any other relevant factors, may decide by a two-thirds majority of its members to place a substance in Table I or Table II.

6. Any decision of the Commission taken pursuant to this article shall be communicated by the Secretary-General to all States and other entities which are, or which are entitled to become, Parties to this Convention, and to the Board. Such decision shall become fully effective with respect to each Party one hundred and eighty days after the date of such communication.

7. (a) The decisions of the Commission taken under this article shall be subject to review by the Council upon the request of any Party filed within one hundred and eighty days after the date of notification of the decision. The request for review shall be sent to the Secretary-General, together with all relevant information upon which the request for review is based.

(b) The Secretary-General shall transmit copies of the request for review and the relevant information to the Commission, to the Board and to all the Parties, inviting them to submit their comments within ninety days. All comments received shall be submitted to the Council for consideration.

(c) The Council may confirm or reverse the decision of the Commission. Notification of the Council's decision shall be transmitted to all States and other entities which are, or which are entitled to become, Parties to this Convention, to the Commission and to the Board.

8. (a) Without prejudice to the generality of the provisions contained in paragraph 1 of this article and the provisions of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended and the 1971 Convention, the Parties shall take the measures they deem appropriate to monitor the manufacture and distribution of substances in Table I and Table II which are carried out within their territory.

(b) To this end, the Parties may:

- (i) Control all persons and enterprises engaged in the manufacture and distribution of such substances;
- (ii) Control under licence the establishment and premises in which such manufacture or distribution may take place;
- (iii) Require that licensees obtain a permit for conducting the aforesaid operations;

- (iv) Prevent the accumulation of such substances in the possession of manufacturers and distributors, in excess of the quantities required for the normal conduct of business and the prevailing market conditions.

9. Each Party shall, with respect to substances in Table I and Table II, take the following measures:

(a) Establish and maintain a system to monitor international trade in substances in Table I and Table II in order to facilitate the identification of suspicious transactions. Such monitoring systems shall be applied in close co-operation with manufacturers, importers, exporters, wholesalers and retailers, who shall inform the competent authorities of suspicious orders and transactions.

(b) Provide for the seizure of any substance in Table I or Table II if there is sufficient evidence that it is for use in the illicit manufacture of a narcotic drug or psychotropic substance.

(c) Notify, as soon as possible, the competent authorities and services of the Parties concerned if there is reason to believe that the import, export or transit of a substance in Table I or Table II is destined for the illicit manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances, including in particular information about the means of payment and any other essential elements which led to that belief.

(d) Require that imports and exports be properly labelled and documented. Commercial documents such as invoices, cargo manifests, customs, transport and other shipping documents shall include the names, as stated in Table I or Table II, of the substances being imported or exported, the quantity being imported or exported, and the name and address of the exporter, the importer and, when available, the consignee.

(e) Ensure that documents referred to in subparagraph (d) of this paragraph are maintained for a period of not less than two years and may be made available for inspection by the competent authorities.

10. (a) In addition to the provisions of paragraph 9, and upon request to the Secretary-General by the interested Party, each Party from whose territory a substance in Table I is to be exported shall ensure that, prior to such export, the following information is supplied by its competent authorities to the competent authorities of the importing country:

- (i) Name and address of the exporter and importer and, when available, the consignee;

- (ii) Name of the substance in Table I;

- (iii) Quantity of the substance to be exported;

- (iv) Expected point of entry and expected date of dispatch;

- (v) Any other information which is mutually agreed upon by the Parties.

(b) A Party may adopt more strict or severe measures of control than those provided by this paragraph if, in its opinion, such measures are desirable or necessary.

11. Where a Party furnishes information to another Party in accordance with paragraphs 9 and 10 of this article, the Party furnishing such information may require that the Party receiving it keep confidential any trade, business, commercial or professional secret or trade process.

12. Each Party shall furnish annually to the Board, in the form and manner provided for by it and on forms made available by it, information on:

(a) The amounts seized of substances in Table I and Table II and, when known, their origin;

(b) Any substance not included in Table I or Table II which is identified as having been used in illicit manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances, and which is deemed by the Party to be sufficiently significant to be brought to the attention of the Board;

(c) Methods of diversion and illicit manufacture.

13. The Board shall report annually to the Commission on the implementation of this article and the Commission shall periodically review the adequacy and propriety of Table I and Table II.

14. The provisions of this article shall not apply to pharmaceutical preparations, nor to other preparations containing substances in Table I or Table II that are compounded in such a way that such substances cannot be easily used or recovered by readily applicable means.

Article 13

MATERIALS AND EQUIPMENT

The Parties shall take such measures as they deem appropriate to prevent trade in and the diversion of materials and equipment for illicit production or manufacture of narcotic drugs and psychotropic substances and shall co-operate to this end.

Article 14

MEASURES TO ERADICATE ILLICIT CULTIVATION OF NARCOTIC PLANTS AND TO ELIMINATE ILLICIT DEMAND FOR NARCOTIC DRUGS AND PSYCHOTROPIC SUBSTANCES

1. Any measures taken pursuant to this Convention by Parties shall not be less stringent than the provisions applicable to the eradication of illicit cultivation of plants containing narcotic and psychotropic substances and to the elimination of illicit demand for narcotic drugs and psychotropic substances under the provisions of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended and the 1971 Convention.

2. Each Party shall take appropriate measures to prevent illicit cultivation of and to eradicate plants containing narcotic or psychotropic substances, such as opium poppy, coca bush and cannabis plants, cultivated illicitly in its territory. The measures adopted shall respect fundamental human rights and shall take due account of traditional licit uses, where there is historic evidence of such use, as well as the protection of the environment.

3. (a) The Parties may co-operate to increase the effectiveness of eradication efforts. Such co-operation may, *inter alia*, include support, when appropriate, for integrated rural development leading to economically viable alternatives to illicit cultivation. Factors such as access to markets, the availability of resources and prevailing socio-economic conditions should be taken into account before such rural development programmes are implemented. The Parties may agree on any other appropriate measures of co-operation.

(b) The Parties shall also facilitate the exchange of scientific and technical information and the conduct of research concerning eradication.

(c) Whenever they have common frontiers, the Parties shall seek to co-operate in eradication programmes in their respective areas along those frontiers.

4. The Parties shall adopt appropriate measures aimed at eliminating or reducing illicit demand for narcotic drugs and psychotropic substances, with a view to reducing human suffering and eliminating financial incentives for illicit traffic. These measures may be based, *inter alia*, on the recommendations of the United Nations, specialized agencies of the United Nations such as the World Health Organization, and other competent international organizations, and on the Comprehensive Multidisciplinary Outline adopted by the International Conference on Drug Abuse and Illicit Trafficking, held in 1987, as it pertains to governmental and non-governmental agencies and private efforts in the fields of prevention, treatment and rehabilitation. The Parties may enter into bilateral or multilateral agreements or arrangements aimed at eliminating or reducing illicit demand for narcotic drugs and psychotropic substances.

5. The Parties may also take necessary measures for early destruction or lawful disposal of the narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II which have been seized or confiscated and for the admissibility as evidence of duly certified necessary quantities of such substances.

Article 15

COMMERCIAL CARRIERS

1. The Parties shall take appropriate measures to ensure that means of transport operated by commercial carriers are not used in the commission of offences established in accordance with article 3, paragraph 1; such measures may include special arrangements with commercial carriers.

2. Each Party shall require commercial carriers to take reasonable precautions to prevent the use of their means of transport for the commission of offences established in accordance with article 3, paragraph 1. Such precautions may include:

(a) If the principal place of business of a commercial carrier is within the territory of the Party:

(i) Training of personnel to identify suspicious consignments or persons;

(ii) Promotion of integrity of personnel;

(b) If a commercial carrier is operating within the territory of the Party:

(i) Submission of cargo manifests in advance, whenever possible;

(ii) Use of tamper-resistant, individually verifiable seals on containers;

(iii) Reporting to the appropriate authorities at the earliest opportunity all suspicious circumstances that may be related to the commission of offences established in accordance with article 3, paragraph 1.

3. Each Party shall seek to ensure that commercial carriers and the appropriate authorities at points of entry and exit and other customs control areas co-operate, with a view to preventing unauthorized access to means of transport and cargo and to implementing appropriate security measures.

Article 16

COMMERCIAL DOCUMENTS AND LABELLING OF EXPORTS

1. Each Party shall require that lawful exports of narcotic drugs and psychotropic substances be properly documented. In addition to the requirements for documentation under article 31 of the 1961 Convention, article 31 of the 1961 Convention as amended and article 12 of the 1971 Convention, commercial documents such as invoices, cargo manifests, customs, transport and other shipping documents shall include the names of the narcotic drugs and psychotropic substances being exported as set out in the respective Schedules of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended and the 1971 Convention, the quantity being exported, and the name and address of the exporter, the importer and, when available, the consignee.

2. Each Party shall require that consignments of narcotic drugs and psychotropic substances being exported be not mislabelled.

Article 17

ILLEGIT TRAFFIC BY SEA

1. The Parties shall co-operate to the fullest extent possible to suppress illicit traffic by sea, in conformity with the international law of the sea.

2. A Party which has reasonable grounds to suspect that a vessel flying its flag or not displaying a flag or marks of registry is engaged in illicit traffic may request the assistance of other Parties in suppressing its use for that purpose. The Parties so requested shall render such assistance within the means available to them.
3. A Party which has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying marks of registry of another Party is engaged in illicit traffic may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorization from the flag State to take appropriate measures in regard to that vessel.
4. In accordance with paragraph 3 or in accordance with treaties in force between them or in accordance with any agreement or arrangement otherwise reached between those Parties, the flag State may authorize the requesting State to, inter alia:
 - (a) Board the vessel;
 - (b) Search the vessel;
 - (c) If evidence of involvement in illicit traffic is found, take appropriate action with respect to the vessel, persons and cargo on board.
5. Where action is taken pursuant to this article, the Parties concerned shall take due account of the need not to endanger the safety of life at sea, the security of the vessel and the cargo or to prejudice the commercial and legal interests of the flag State or any other interested State.
6. The flag State may, consistent with its obligations in paragraph 1 of this article, subject its authorization to conditions to be mutually agreed between it and the requesting Party, including conditions relating to responsibility.
7. For the purposes of paragraphs 3 and 4 of this article, a Party shall respond expeditiously to a request from another Party to determine whether a vessel that is flying its flag is entitled to do so, and to requests for authorization made pursuant to paragraph 3. At the time of becoming a Party to this Convention, each Party shall designate an authority or, when necessary, authorities to receive and respond to such requests. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other Parties within one month of the designation.
8. A Party which has taken any action in accordance with this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that action.
9. The Parties shall consider entering into bilateral or regional agreements or arrangements to carry out, or to enhance the effectiveness of, the provisions of this article.
10. Action pursuant to paragraph 4 of this article shall be carried out only by warships or military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

11. Any action taken in accordance with this article shall take due account of the need not to interfere with or affect the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea.

Article 18

FREE TRADE ZONES AND FREE PORTS

1. The Parties shall apply measures to suppress illicit traffic in narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II in free trade zones and in free ports that are no less stringent than those applied in other parts of their territories.

2. The Parties shall endeavour:

(a) To monitor the movement of goods and persons in free trade zones and free ports, and, to that end, shall empower the competent authorities to search cargoes and incoming and outgoing vessels, including pleasure craft and fishing vessels, as well as aircraft and vehicles and, when appropriate, to search crew members, passengers and their baggage;

(b) To establish and maintain a system to detect consignments suspected of containing narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II passing into or out of free trade zones and free ports;

(c) To establish and maintain surveillance systems in harbour and dock areas and at airports and border control points in free trade zones and free ports;

Article 19

THE USE OF THE MAILS

1. In conformity with their obligations under the Conventions of the Universal Postal Union, and in accordance with the basic principles of their domestic legal systems, the Parties shall adopt measures to suppress the use of the mails for illicit traffic and shall co-operate with one another to that end.

2. The measures referred to in paragraph 1 of this article shall include, in particular:

(a) Co-ordinated action for the prevention and repression of the use of the mails for illicit traffic;

(b) Introduction and maintenance by authorized law enforcement personnel of investigative and control techniques designed to detect illicit consignments of narcotic drugs, psychotropic substances and substances in Table I and Table II in the mails;

(c) Legislative measures to enable the use of appropriate means to secure evidence required for judicial proceedings.

Article 20

INFORMATION TO BE FURNISHED BY THE PARTIES

1. The Parties shall furnish, through the Secretary-General, information to the Commission on the working of this Convention in their territories and, in particular:

(a) The text of laws and regulations promulgated in order to give effect to the Convention;

(b) Particulars of cases of illicit traffic within their jurisdiction which they consider important because of new trends disclosed, the quantities involved, the sources from which the substances are obtained, or the methods employed by persons so engaged.

2. The Parties shall furnish such information in such a manner and by such dates as the Commission may request.

Article 21

FUNCTIONS OF THE COMMISSION

The Commission is authorized to consider all matters pertaining to the aims of this Convention and, in particular:

(a) The Commission shall, on the basis of the information submitted by the Parties in accordance with Article 20, review the operation of this Convention;

(b) The Commission may make suggestions and general recommendations based on the examination of the information received from the Parties;

(c) The Commission may call the attention of the Board to any matters which may be relevant to the functions of the Board;

(d) The Commission shall, on any matter referred to it by the Board under article 22, paragraph 1(b), take such action as it deems appropriate;

(e) The Commission may, in conformity with the procedures laid down in article 12, amend Table I and Table II;

(f) The Commission may draw the attention of non-Parties to decisions and recommendations which it adopts under this Convention, with a view to their considering taking action in accordance therewith.

Article 22

FUNCTIONS OF THE BOARD

1. Without prejudice to the functions of the Commission under article 21, and without prejudice to the functions of the Board and the Commission under the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended and the 1971 Convention:

(a) If, on the basis of its examination of information available to it, to the Secretary-General or to the Commission, or of information communicated by United Nations organs, the Board has reason to believe that the aims of this Convention in matters related to its competence are not being met, the Board may invite a Party or Parties to furnish any relevant information;

(b) With respect to articles 12, 13 and 16:

(i) After taking action under subparagraph (a) of this article, the Board, if satisfied that it is necessary to do so, may call upon the Party concerned to adopt such remedial measures as shall seem under the circumstances to be necessary for the execution of the provisions of articles 12, 13 and 16;

(ii) Prior to taking action under (iii) below, the Board shall treat as confidential its communications with the Party concerned under the preceding subparagraphs;

(iii) If the Board finds that the Party concerned has not taken remedial measures which it has been called upon to take under this subparagraph, it may call the attention of the Parties, the Council and the Commission to the matter. Any report published by the Board under this subparagraph shall also contain the views of the Party concerned if the latter so requests.

2. Any Party shall be invited to be represented at a meeting of the Board at which a question of direct interest to it is to be considered under this article.

3. If in any case a decision of the Board which is adopted under this article is not unanimous, the views of the minority shall be stated.

4. Decisions of the Board under this article shall be taken by a two-thirds majority of the whole number of the Board.

5. In carrying out its functions pursuant to subparagraph 1(a) of this article, the Board shall ensure the confidentiality of all information which may come into its possession.

6. The Board's responsibility under this article shall not apply to the implementation of treaties or agreements entered into between Parties in accordance with the provisions of this Convention.

7. The provisions of this article shall not be applicable to disputes between Parties falling under the provisions of article 32.

Article 23

REPORTS OF THE BOARD

1. The Board shall prepare an annual report on its work containing an analysis of the information at its disposal and, in appropriate cases, an account of the explanations, if any, given by or required of Parties, together with any observations and recommendations which the Board desires to make.

The Board may make such additional reports as it considers necessary. The reports shall be submitted to the Council through the Commission which may make such comments as it sees fit.

2. The reports of the Board shall be communicated to the Parties and subsequently published by the Secretary-General. The Parties shall permit their unrestricted distribution.

Article 24

APPLICATION OF STRICTER MEASURES THAN
THOSE REQUIRED BY THIS CONVENTION

A Party may adopt more strict or severe measures than those provided by this Convention if, in its opinion, such measures are desirable or necessary for the prevention or suppression of illicit traffic.

Article 25

NON-DEROGATION FROM EARLIER TREATY RIGHTS AND OBLIGATIONS

The provisions of this Convention shall not derogate from any rights enjoyed or obligations undertaken by Parties to this Convention under the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended and the 1971 Convention.

Article 26

SIGNATURE

This Convention shall be open for signature at the United Nations Office at Vienna, from 20 December 1988 to 28 February 1989, and thereafter at the Headquarters of the United Nations at New York, until 20 December 1989, by:

(a) All States;

(b) Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia;

(c) Regional economic integration organizations which have competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention, references under the Convention to Parties, States or national services being applicable to these organizations within the limits of their competence.

Article 27

RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL OR ACT OF FORMAL CONFIRMATION

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by States and by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and to acts of formal confirmation by regional economic integration organizations referred to in article 26, subparagraph (c). The instruments of ratification, acceptance or approval and those relating to acts of formal confirmation shall be deposited with the Secretary-General.

2. In their instruments of formal confirmation, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Secretary-General of any modification in the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention.

Article 28

ACCESSION

1. This Convention shall remain open for accession by any State, by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and by regional economic integration organizations referred to in article 26, subparagraph (c). Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General.

2. In their instruments of accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Secretary-General of any modification in the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession by States or by Namibia, represented by the Council for Namibia.

2. For each State or for Namibia, represented by the Council for Namibia, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For each regional economic integration organization referred to in article 26, subparagraph (c) depositing an instrument relating to an act of formal confirmation or an instrument of accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after such deposit, or at the date the Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 30

DENUNCIATION

1. A Party may denounce this Convention at any time by a written notification addressed to the Secretary-General.
2. Such denunciation shall take effect for the Party concerned one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

Article 31

AMENDMENTS

1. Any Party may propose an amendment to this Convention. The text of any such amendment and the reasons therefor shall be communicated by that Party to the Secretary-General, who shall communicate it to the other Parties and shall ask them whether they accept the proposed amendment. If a proposed amendment so circulated has not been rejected by any Party within twenty-four months after it has been circulated, it shall be deemed to have been accepted and shall enter into force in respect of a Party ninety days after that Party has deposited with the Secretary-General an instrument expressing its consent to be bound by that amendment.
2. If a proposed amendment has been rejected by any Party, the Secretary-General shall consult with the Parties and, if a majority so requests, he shall bring the matter, together with any comments made by the Parties, before the Council which may decide to call a conference in accordance with Article 62, paragraph 4, of the Charter of the United Nations. Any amendment resulting from such a Conference shall be embodied in a Protocol of Amendment. Consent to be bound by such a Protocol shall be required to be expressed specifically to the Secretary-General.

Article 32

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. If there should arise between two or more Parties a dispute relating to the interpretation or application of this Convention, the Parties shall consult together with a view to the settlement of the dispute by negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, recourse to regional bodies, judicial process or other peaceful means of their own choice.

2. Any such dispute which cannot be settled in the manner prescribed in paragraph 1 of this article shall be referred, at the request of any one of the States Parties to the dispute, to the International Court of Justice for decision.

3. If a regional economic integration organization referred to in article 26, subparagraph (c) is a Party to a dispute which cannot be settled in the manner prescribed in paragraph 1 of this article, it may, through a State Member of the United Nations, request the Council to request an advisory opinion of the International Court of Justice in accordance with article 65 of the Statute of the Court, which opinion shall be regarded as decisive.

4. Each State, at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, or each regional economic integration organization, at the time of signature or deposit of an act of formal confirmation or accession, may declare that it does not consider itself bound by paragraphs 2 and 3 of this article. The other Parties shall not be bound by paragraphs 2 and 3 with respect to any Party having made such a declaration.

5. Any Party having made a declaration in accordance with paragraph 4 of this article may at any time withdraw the declaration by notification to the Secretary-General.

Article 33

AUTHENTIC TEXTS

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Convention are equally authentic.

Article 34

DEPOSITARY

The Secretary-General shall be the depositary of this Convention.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE AT VIENNA, in one original, this twentieth day of December one thousand nine hundred and eighty-eight.

ANNEX

Table I

Ephedrine
Ergometrine
Ergotamine
Lysergic acid
1-phenyl-2-propanone
Pseudoephedrine

The salts of the substances listed in this Table whenever the existence of such salts is possible.

Table II

Acetic anhydride
Acetone
Anthranilic acid
Ethyl ether
Phenylacetic acid
Piperidine

The salts of the substances listed in this Table whenever the existence of such salts is possible.

ภาคผนวก ข.

สนธิสัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

กับ

รัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

ว่าด้วย

ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

ปรารถนาที่จะขจัดไว้และกระชับสายสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน ซึ่งผูกพัน
สองประเทศไว้ด้วยกัน และที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาอย่างมี
ประสิทธิผล

ได้ตกลงกันตั้งต่อไปนี้

ข้อ 1

พันธกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือ

1. รัฐบาลทั้งสองที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่ง
สนธิสัญญานี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการ
อื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญา

2. ความช่วยเหลือให้รวมถึง แต่ไม่เจาะจงเฉพาะเรื่องต่อไปนี้

- (ก) การสืบสวนบุคคล และการสอบปากคำบุคคล
- (ข) การจัดหาให้ซึ่งเอกสาร บันทึก และรายงานหลักฐาน
- (ค) การส่งเอกสาร
- (ง) การปฏิบัติความคำร้องขอในการค้นและการปัก
- (จ) การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการสืบสวนบุคคล
- (ฉ) การสืบหาตัวบุคคล
- (ช) การเริ่มกระบวนการทางอาญาตามคำร้องขอ และ

/(ข) การให้ ...

(ข) การให้ความช่วยเหลือในกรณีการล้มละลาย

3. การให้ความช่วยเหลือให้กระทำโดยจะท้องไม่คำนึงว่าการกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอจะท้องห้ามตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่ หรือรัฐผู้รับคำร้องขอจะมีอำนาจดำเนินการต่อการกระทำเช่นนั้นในพฤติการณ์เหล่านั้นได้หรือไม่

4. สนธิสัญญาที่มุ่งประสงค์เพียงเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยราชการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐภาคีเท่านั้น และมิได้มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน

5. เอกชนไม่อาจให้อำนาจหมู่ญาติในสนธิสัญญานี้เพื่อชักชวนการดำเนินการตามคำร้องขอ หรือเพื่อขอให้ไม่ได้รับหรือไม่รับสิ่งพยานหลักฐานที่ได้มาภายใต้สนธิสัญญานี้

6. สนธิสัญญานี้ไม่ใช่บังคับแก่การดำเนินการตามหมายจับ หรือแก่ความผิดทางทหาร เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ความผิดทางทหารหมายถึงความผิดตามกฎหมายและกฎข้อบังคับทางทหารซึ่งไม่มีความผิดตามกฎหมายอาญาธรรมดา

ข้อ 2

ข้อจำกัดในการปฏิบัติตามคำร้องขอ

1. รัฐผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอในกรณีที่
(ก) คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่น ๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ หรือ
(ข) คำร้องขอนั้นเกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมือง

2. ก่อนที่จะปฏิเสธการดำเนินการตามคำร้องขอใด ๆ ตามข้อนี้ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องวินิจฉัยก่อนว่าสามารถให้ความช่วยเหลือได้หรือไม่ภายใต้

/ เจริญไช ...

เงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็น ถ้ารัฐผู้ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือตาม
เงื่อนไขดังกล่าวแล้วก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

3. ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน-
สอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในรัฐผู้รับคำ
ร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอ หรือให้การ
ดำเนินการตามคำร้องขอในอยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็น
หลังจากที่ได้หารือกับรัฐผู้ร้องขอแล้ว

4. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบโดยสิ้นเชิงถึงเหตุผล
ในการปฏิเสธ หรือการเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ข้อ 3

เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง

1. รัฐภาคีแต่ละฝ่ายจะจัดตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตนขึ้น
2. สำหรับสหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคือรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
3. สำหรับราชอาณาจักรไทย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคือ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับการมอบหมาย
4. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐจะเป็นผู้ทำคำร้องขอภายใต้
สนธิสัญญานี้ ส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 4

สาระของคำร้องขอสำหรับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรในภาษา
ของรัฐผู้รับคำร้องขอ เอกสารประกอบที่ส่งไปด้วยจะต้องแปลเป็นภาษาของรัฐ
ผู้รับคำร้องขอ คำแปลเหล่านี้จะต้องได้รับการรับรองโดยผู้แปลซึ่งได้รับความเห็นชอบ
หรือที่ใ้แก่ให้คำสาบานแล้วตามกฎหมายหรือตามแนวปฏิบัติของรัฐผู้ร้องขอ

/2. คำร้องขอ ...

2. คำร้องขอจะฟ้องร้อง

(ก) ชื่อหน่วยงานที่กำลังเป็นการสืบสวนสอบสวน คำเป็นการฟ้องคดี หรือคำเป็นกระบวนการทางอาญา ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับคำร้องขอ

(ข) เรื่องและลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญา

(ค) รายละเอียดเกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือข้อสนเทศที่กองการ หรือการขอให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ และ

(ง) วัตถุประสงค์ของการร้องขอพยานหลักฐาน ข้อสนเทศ หรือความช่วยเหลืออื่น ๆ

3. ในกรณีที่สมควร คำร้องขอให้ระบุ

(ก) ข้อสนเทศที่มีอยู่เกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะให้สัมภาษณ์

(ข) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะส่งเอกสารให้ ความเกี่ยวพันของบุคคลนั้นกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญา และวิธีการที่ขอให้ส่งเอกสาร

(ค) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลทั้งหลายซึ่งจะเป็นผู้ให้พยานหลักฐานที่กองการ

(ง) รายละเอียดที่ชัดเจนของสถานที่ หรือบุคคลที่จะให้ค้นหา และสิ่งของที่จะให้ปิด

(จ) รายละเอียดของวิธีการที่จะให้ไต่ถามและบันทึกซึ่งคำพยานหรือคำให้การ

(ฉ) รายละเอียดการข้อซักถามที่จะให้ถาม

(ช) รายละเอียดของกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติเป็นการเฉพาะในการดำเนินการตามคำร้องขอ

(ซ) ข้อสนเทศเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายที่บุคคลซึ่งปรากฏชื่อในรัฐผู้ร้องขอมีสิทธิได้รับ และ

(ญ) ข้อสนเทศอื่นใดซึ่งอาจจะแจ้งให้รัฐผู้รับคำร้องขอทราบเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ 5

การปฏิบัติตามคำร้องขอ

1. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอโดยพลัน หรือในกรณีที่เหมาะสม ให้ส่งคำร้องขอไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอของรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องกระทำทุกอย่างในอำนาจของตนเพื่อดำเนินการตามคำร้องขอรวมทั้งจะต้องออกหมายเรียก หมายค้น หรือใช้วิธีการอื่นใดที่จำเป็นในการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น

2. ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามคำร้องขอจำต้องมีการดำเนินการทางศาลหรือทางบริหาร ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับคำร้องขอส่งคำร้องขอไปยังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของรัฐผู้รับคำร้องขอ โดยรัฐผู้ร้องขอไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

3. คำร้องขอจะได้รับการดำเนินการตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ เว้นแต่สนธิสัญญานี้จะกระทำได้เป็นอย่างอื่น อย่างไรก็ตาม วิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในคำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตาม เว้นแต่วิธีดำเนินการนั้นจะไม่สอดคล้องกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 6

ค่าใช้จ่าย

รัฐผู้รับคำร้องขอจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามคำร้องขอ ยกเว้นค่าช่วยการพยาบาลผู้เจ็บป่วย ค่าคอมแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของบุคคลตามข้อ 12 และข้อ 16 ซึ่งรัฐผู้ร้องขอจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 7

ข้อจำกัดการใช้

1. รัฐผู้ร้องขอจะไม่ใช้ข้อสนเทศและพยานหลักฐานที่ได้รับมาภายใต้สนธิสัญญาที่ รวมทั้งข้อสนเทศที่ไต่สืบเนื่องมาจากข้อสนเทศและพยานหลักฐานใน

/เพื่อวัตถุประสงค์ ...

เพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือไปจากที่ไคร้ระบุไว้ในคำร้องขอ โดยไม่ได้รับความยินยอม
ล่วงหน้าของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. รัฐผู้ร้องขออาจกำหนดให้รักษาการเป็นคำร้องขอความช่วยเหลือ
สาระของคำร้องขอ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการให้ความช่วยเหลือไว้เป็นความลับ
ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นโดยไม่ฝ่าฝืนข้อกำหนดการรักษา
ความลับดังกล่าวได้ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบเพื่อวินิจฉัยว่าจะปึง
คงให้ปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นหรือไม่

3. รัฐผู้รับคำร้องขออาจกำหนดให้รักษาข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐาน
ที่ไคร้ส่งให้ และข้อสนเทศที่ไคร้สืบเนื่องมาจากข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานนั้นไว้เป็น
ความลับตามเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอจะไคร้ระบุไว้ ในกรณีเช่นนี้ รัฐผู้ร้องขอ
จะถือปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว เว้นแต่เมื่อข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็น
ต่อการพิจารณาพิพากษาโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือ
กระบวนการทางอาญาที่ไคร้ระบุไว้ในคำร้องขอ

ข้อ 8

การสืบพยานบุคคล การสอบปากคำ และการแสดงพยานหลักฐาน
ในรัฐผู้รับคำร้องขอ

1. เมื่อมีคำร้องขอให้เรียกบุคคลใดไปเพื่อเปิดความเป็นพยาน ให้
ปากคำ หรือแสดงเอกสาร บันทึก หรือสิ่งของในรัฐผู้รับคำร้องขอ ให้คำเป็นการ
บังคับบุคคลนั้นให้กระทำการตามคำร้องขอในลักษณะ และขอบเขตเกี่ยวกับพื้นที่
กระทำในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้รับคำ
ร้องขอ

2. ในกรณีที่บุคคลซึ่งกล่าวถึงในวรรค 1 อ้างความคุ้มกัน ความไร้
ความสามารถหรือเอกสิทธิ์ตามกฎหมายของรัฐผู้ร้องขอ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอปึงคง
คำเป็นการเพื่อให้ไคร้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้น และแจ้งข้อกล่าวอ้างดังกล่าวให้รัฐผู้
ร้องขอทราบ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐผู้ร้องขอวินิจฉัย

13. รัฐผู้รับคำ ...

3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะฟ้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับวันและสถานที่ที่จะดำเนินการ เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

4. ในระหว่างการดำเนินการตามคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะฟ้องอนุญาตให้บุคคลที่ระบุไว้ในคำร้องขออยู่ช่วยในการสืบพยานบุคคลหรือการ สอบปากคำ และจะฟ้องอนุญาตให้บุคคลนั้นซักถามบุคคลผู้เบิกความเป็นพยาน หรือให้ปากคำได้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

5. บันทึกทางธุรกิจที่ได้มาตามข้อนี้จะฟ้องได้รับการรับรองความถูกต้องแท้จริงโดยบุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาบันทึกนั้นตามแบบ ก. แนบท้ายสนธิสัญญาฯ โดยไม่จำเป็นต้องมีการรับรองอื่นอีก เอกสารที่มีการรับรองว่าถูกต้องแท้จริงตามวรรคนี้แล้วให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นได้

ข้อ 9

การเจ้าหน้าที่ซึ่งมีถิ่นที่ของหน่วยงานรัฐบาล

๑๕๗๑. 1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะฟ้องเจ้าหน้าที่ซึ่งสำเนาบันทึกของหน่วยงานรัฐบาลที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้
1501/๗๒

2. รัฐผู้รับคำร้องขออาจเจ้าหน้าที่หรือขอสนทนากับใคร ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐบาลที่มีได้เผยแพร่ต่อสาธารณชนให้แก่รัฐผู้ร้องขอไว้ภายในขอบเขตและเงื่อนไขอย่างเดียวกันที่จะให้เจ้าหน้าที่แก่หน่วยงานซึ่งมีอำนาจบังคับใช้กฎหมายหรือศาลแห่งรัฐผู้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลยพินิจพิเศษ คำร้องขอความวรรคนี้ทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้

3. เอกสารที่เจ้าหน้าที่ตามข้อนี้จะฟ้องได้รับการรับรองความถูกต้องโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นตามแบบ ข. แนบท้ายสนธิสัญญาฯ โดยไม่จำเป็นต้องมีการรับรองอื่นอีก เอกสารที่รับรองว่าถูกต้องตามวรรคนี้แล้วให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นได้

การส่งเอกสาร

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะท้องจักษ์ส่งเอกสารทางกฎหมายให้ตามที่รัฐผู้ร้องขอโทษให้ส่ง
2. คำร้องขอโทษส่งเอกสาร เพื่อเริ่มยกคดีมาปรากฏตัวก่อนหน้าเจ้าหน้าที่ในรัฐผู้ร้องขอจะท้องจักษ์ให้ล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว
3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะท้องจักษ์ในรับเอกสาร ลงวันที่และลายมือชื่อของรัฐผู้รับเอกสาร หรือคำยืนยันแห่งการจักษ์ส่งเอกสาร ลงนามโดยเจ้าหน้าที่ผู้จักษ์ส่งเอกสาร ระบุวิธีการ และวันที่ที่ส่งเอกสาร กลับคืนให้แก่รัฐผู้ร้องขอ
4. บุคคลที่มีไรคนชาติของรัฐผู้ร้องขอซึ่งได้รับเอกสารทางกฎหมาย เรียกให้ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอตามข้อนี้ ไม่จำต้องอยู่ใต้งค์การวินัยทางอาญา หรือการพิทักษ์ทางแพ่ง หรือโทษหรือมาตรการบังคับทางกฎหมายอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามเอกสารทางกฎหมายนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีการระบุโทษหรือมาตรการบังคับดังกล่าวไว้ในเอกสารนั้นก็ตาม

การค้นและการปิด

1. คำร้องขอให้ค้น ปิด และส่งมอบสิ่งของใด ๆ ไปยังรัฐผู้ร้องขอ จะได้รับการปฏิบัติตาม หากคำร้องขอไม่มีข้อสันนิษฐานเพียงพอที่ทำให้รัฐผู้รับคำร้องขอสามารถดำเนินการให้ไต่ถามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ
2. เจ้าหน้าที่ทุกคนของรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งเก็บรักษาสิ่งของที่ปิดไว้ จะต้องรับรองความลับเนื่องจากการเก็บรักษา รูปพรรณ สักมณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้นตามแบบ ค. แบนท้ายสนธิสัญญาฯ โดยไม่จำต้องมีการรับรองอื่นอีก หนังสือรับรองดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองนั้นได้

การ โอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการ สัมภาษณ์บุคคล

1. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้ร้องขอซึ่งถูกส่งตัวไปเป็น
ทนายในรัฐที่ร้องขอจะต้องถูกส่งตัวไปรัฐที่ร้องขอเมื่อเมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐ
ผู้ร้องขอยินยอม

2. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้ร้องขอซึ่งจำเป็นต้องปรากฏตัวในรัฐ
ผู้ร้องขอเพื่อร่วมในการ สัมภาษณ์บุคคลก่อนนำตัวส่งตัวไปยังรัฐผู้ร้องขอ
เมื่อเมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้ร้องขอยินยอม

3. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้

(ก) ให้รัฐผู้รับมีอำนาจและหน้าที่คุมขังบุคคลที่ถูกโอนตัวไว้แก่
รัฐผู้ส่งจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ข) ให้รัฐผู้รับส่งบุคคลที่ถูกโอนตัวกลับไปยังรัฐผู้ส่งพื้นที่
ที่สภาการพิจารณา หรือตามที่ตกลงกัน

(ค) รัฐผู้รับจะต้องไม่เรียกร้องให้รัฐผู้ส่งทำเป็นกระบวนการ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อรับตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวไปกลับมา และ

(ง) บุคคลที่ถูกโอนตัวจะได้รับการพักวันลดหย่อนโทษในรัฐ
ผู้ส่งเท่ากับระยะเวลาที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับ

การ ค้นหาที่อยู่บุคคล

1. รัฐผู้ร้องขอจะต้องดำเนินการทุกประการที่จำเป็นเพื่อ
ค้นหาตัวบุคคล ซึ่งรัฐผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการ สืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี
หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอ ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในรัฐผู้ร้องขอ

2. รัฐผู้ร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบถึงผลของการ
สืบสวนสอบสวนในโอกาสแรก

ข้อ 14

การเริ่มกระบวนการทางอาชญากรรมก่อร้องขอ

1. เมื่อรัฐหนึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มดำเนินการกระบวนการทางอาชญากรรม แต่ประสงค์ให้อีกรัฐหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรก จะต้องแจ้งข้อเท็จจริงของเรื่องราวอย่างเป็นทางการให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลังทราบ ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอมิอำนาจที่จะดำเนินการก็ให้เสนอเรื่องราวให้หน่วยงานผู้มีอำนาจเริ่มดำเนินการทางอาชญากรรม หน่วยงานเหล่านั้นจะให้คำวินิจฉัยว่าจะเริ่มดำเนินการทางอาชญากรรมหรือไม่ตามกฎหมายของประเทศตน
2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะแจ้งผลการดำเนินการที่ได้กระทำเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้รับแจ้งจากรัฐผู้ร้องขอ และในกรณีที่เหมาะสม จะต้องส่งสำเนาคำวินิจฉัยของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศตนให้รัฐผู้ร้องขอทราบ

ข้อ 15

การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิมทรหัยสืบ

1. ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหนึ่งทราบว่ามีทรัพย์สินที่ได้มาจากหรือที่ใช้ในการกระทำความผิดอาชญากรรมในอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งอาจถูกยึดหรือยึดไว้ได้ตามกฎหมายของรัฐหลัง เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรกอาจแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลัง ถ้ารัฐหลังนั้นมีอำนาจในเรื่องดังกล่าวก็ให้เสนอข้อเสนอสืบไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาว่าดำเนินการตามความเหมาะสม หน่วยงานเหล่านั้นจะต้องให้คำวินิจฉัยตามกฎหมายของประเทศตน และจะต้องแจ้งผลการดำเนินการให้อีกรัฐหนึ่งทราบโดยผ่านเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตน
2. รัฐภาคีอาจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการเกี่ยวกับการวิมทรหัยสืบที่ได้มาจากหรือที่ใช้ในการกระทำความผิดอาชญากรรมในขอบเขตเท่าที่จะกระทำได้ตามกฎหมายของรัฐตน และความสนธิสัญญาที่

ข้อ 16

การปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอ

เมื่อรัฐผู้ร้องขอประสงค์จะให้บุคคลใดซึ่งอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอ

/ ไปปรากฏตัว ...

ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ
เชิญบุคคลนั้นไปปรากฏตัวก่อนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรัฐผู้ร้องขอ พร้อมหึ่งแจ้งให้ทราบ
จำนวนค่าใช้จ่ายที่บุคคลนั้นจะไถ่รับ รัฐผู้รับคำร้องขอจะทองแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบ
ค่าคอมของบุคคลนั้นโดยพลัน

ข้อ 17

หลักประกัน

1. บุคคลใดที่เปิดเผยความเป็นหยวนหรือให้ปากคำในดินแดนของรัฐ
ผู้ร้องขอตามข้อหมของสนธิสัญญาี้ จะไม่ถูกส่งหมายหรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ
ส่วนบุคคลอื่น ๆ โดยเหตุจากถารกระทำใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะเดินทาง
ออกจากรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. หลักประกันที่ระบุไว้ในข้อนี้ให้สิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะ
ออกจากรัฐผู้ร้องขอภายในระยะเวลา 15 วันติดต่อกัน หลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องแล้วว่าคนไม่จำเป็นต้องอยู่ในรัฐนั้นอีกต่อไป แต่ก็ยังคงอยู่ในรัฐผู้ร้องขอไปอีก
ต่อไป หรือไถ่กลับเข้ามาโดยสมัครใจ หลังจากที่ได้ออกไปจากรัฐผู้ร้องขอไปแล้ว

ข้อ 18

การคืนเอกสาร บันทึกร หรือสิ่งของ

รัฐผู้ร้องขอจะทองคืนเอกสาร บันทึกร หรือสิ่งของที่ได้รับมาจากการ
ปฏิบัติตามคำร้องขอให้แก่รัฐผู้รับคำร้องขอในโอกาสแรก เว้นแต่รัฐผู้รับคำร้องขอจะ
บอกผลการรับคืน

ข้อ 19

ความไม่ร้กกันระหว่างสนธิสัญญาี้กับสนธิสัญญาอื่นและกฎหมายภายใน

ความช่วยเหลือและกระบวนกรที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาี้ จะไม่จำกัดภาคี
ฝ่ายใดที่จะให้ความช่วยเหลือโดยอาศัยบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศอื่น
ซึ่งรัฐนั้นเป็นภาคี หรือโดยอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายภายในของตน

/ข้อ 20 ...

ข้อ 20

การให้สัตยาบันและการมีผลใช้บังคับ

1. สนธิสัญญาที่จะก่อให้เกิดการให้สัตยาบัน สัตยาบันสารจะมีการแลกเปลี่ยนกันที่กรุงวอชิงตันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้
2. สนธิสัญญาที่จะมีผลใช้บังคับเมื่อมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

ข้อ 21

การบอกเลิก

ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญาเมื่อใดก็ได้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ การบอกเลิกจะมีผลตกเคื้อนหลังจากวันที่แจ้งนั้น

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญา

ทำ ณ กรุงเพท ๗ คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาไทยและอังกฤษ แต่ละฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2529 ตรงกับปี 1986 ของคริสต์ศักราช

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

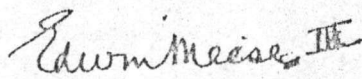
พลอากาศเอก (สิทธิ เสททสิลา)

รองนายกรัฐมนตรี

และ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
แห่งประเทศไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

(นาย เอ็ดวิน มีส)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
แห่งสหรัฐอเมริกา

แบบ ก

หนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของบันทึกทางธุรกิจ

ข้าพเจ้า ขอให้คำรับรองว่าหากข้อความ
(ชื่อ)

ดังกล่าวไปไม่เป็นจริง ข้าพเจ้าอาจะรับโทษทางอาญา

ข้าพเจ้าทำงานที่
(ชื่อสถานธุรกิจที่มีเอกสาร)

ตำแหน่ง ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบันทึก
(ชื่อตำแหน่งทางการ)

แต่ละฉบับที่แนบมาเป็นต้นฉบับหรือฉบับที่อยู่ในความครอบครองของ
(ชื่อสถาน

ธุรกิจที่มีเอกสาร)

ข้าพเจ้าขอรับรองคว่ว่า

- (ก) บันทึกดังกล่าวได้ทำขึ้นในขณะหรือในเวลาใกล้เคียงกับการเกิดของเหตุการณ์ที่ระบุในเอกสาร โฉม (หรือจากข้อสนเทศที่ส่งโฉม) บุคคลที่ทราบเหตุการณ์นั้น ๆ
- (ข) การเก็บรักษาบันทึกดังกล่าว เป็นไปตามทางปฏิบัติปกติของธุรกิจ
- (ค) บันทึกดังกล่าวได้ทำขึ้นตามทางปฏิบัติปกติของธุรกิจ
- (ง) ถ้าบันทึกดังกล่าวมิใช่ต้นฉบับ ก็เป็นฉบับ

.....
(ลายมือชื่อ)

.....
(วัน เดือน ปี)

/นาย ช.

แบบ ข
คำรับรองความถูกต้องของเอกสาร

ข้าพเจ้า ขอให้คำรับรองว่า
(ชื่อ)
หากข้อความข้างต่อไปนี้เป็นจริง ข้าพเจ้าอาจรับโทษทางอาญา
ตำแหน่งราชการของข้าพเจ้าใน
(ชื่อประเทศ)
คือ และในตำแหน่งนี้ข้าพเจ้ามีอำนาจตามกฎหมาย
(ตำแหน่ง)
ของ ที่จะรับรองว่าเอกสารที่แนบและที่จะไต่ถาม
(ชื่อประเทศ)
ข้างท้ายนี้เป็นสำเนาที่ถูกต้องของบันทึกทางราชการซึ่งได้ทำขึ้นโดย หรือเก็บไว้ที่
..... ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล
(ชื่อหน่วยงานรัฐบาล) (ชื่อประเทศ)

รายละเอียดของเอกสาร

.....
(ลายมือชื่อ)

.....
(ตำแหน่ง)

.....
(วัน เดือน ปี)

/แบบ ก.

แบบ ก

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าข้าพเจ้า ...
(ชื่อ)

..... รับราชการที่
(ตำแหน่ง) (ชื่อหน่วยงานรัฐบาล)

ข้าพเจ้าได้รับมอบสิ่งของตามที่ระบุข้างท้ายจาก
(ชื่อบุคคล)

ใน ที่
(วัน เดือน ปี) (ชื่อสถานที่)

ข้าพเจ้าได้ส่งมอบสิ่งของเหล่านี้ให้แก่
(ชื่อ)

เมื่อ ที่
(วัน เดือน ปี) (ชื่อสถานที่)

ในสภาพเช่นเดียวกันกับเมื่อข้าพเจ้าได้รับมา (หรือหากเปลี่ยนไปตามคำชี้แจงข้างท้าย)

รายละเอียดของสิ่งของ

สภาพที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างอยู่ในการครอบครองของข้าพเจ้า

.....
(ลายมือชื่อ)

ประทับตราราชการ

.....
(ตำแหน่ง)

.....
(สถานที่)

.....
(วัน เดือน ปี)

พระราชบัญญัติ

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง
ทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว
ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความช่วยเหลือ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการ
การสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๗ ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (๒) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและส่งให้ประเทศ

ผู้รับคำร้องขอ

(๓) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่

(๔) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว

(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อการให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราช

บัญญัตินี้บรรลุลผล

กระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่อง
กับความผิดทางการเมือง

(๔) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณา
และวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่
และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอน
และมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
ดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้
ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้อง
ครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเว็ไป
ที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน
การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ใน
ประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้อง
ขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่หาก
รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่
ผู้มีอำนาจดังนี้

(๑) คำร้องขอให้สอบปากคำพยาน จัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยาน

หลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้ค้นคำร้องขอให้ยึดเอกสารหรือสิ่งของ และคำร้องขอให้สืบหาบุคคล ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจดำเนินการ

(๒) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล และคำร้องขอให้ดำเนินการรับหรือยึดทรัพย์สิน ให้ส่งอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

(๓) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยานบุคคลให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ

(๔) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจและอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่มีคำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสบอุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๒

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทยว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่มีผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีภูมิลำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อศาลดำเนินการสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอรับบันทึกคำเบิกความของพยานรวมถึงพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๓

การจัดหาและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา ๑๘ เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร ให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๐ ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติ
ในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าว
ตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้
เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วนที่ ๔

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้จัดส่งเอกสารทาง
กฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงาน
กลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัว
ต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าขอสม
ควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้
เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตาม
ตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่กษ
ัตริชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลใน
ประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๕

การค้นและยึด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ค้น ยึด และส่งมอบ
สิ่งของ ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้น หรือยึดสิ่งของได้ตามกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมี
อำนาจออกหมายค้น ค้นหรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา ๒๔ การค้นและยึดสิ่งของตามมาตรา ๒๓ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือ จะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้นและยึดได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ ๖

การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็น และบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัวและรับตัวบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเบิกความเป็นพยานในต่างประเทศและอยู่ภายใต้ความควบคุมของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา ๒๘ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลที่ถูกคุมขังซึ่งถูกส่งตามเจตจำนงประเทศเพื่อเบิกความเป็นพยานตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทย เมื่อบุคคลนั้นเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้วให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ส่วนที่ ๗

การสืบหาบุคคล

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่ง

ประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๘

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่งแต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะเริ่มดำเนินกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๙

การริบหรือยึดทรัพย์สิน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ดำเนินการริบหรือยึดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลพิพากษาริบหรือมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา ๓๓ ศาลจะพิพากษาให้ริบทรัพย์สินตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศก็ได้เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินนั้นและทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบได้ตามกฎหมายไทย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนมีคำพิพากษาหรือมีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินแล้วแต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายไทย ถ้าศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

การรับหรือยึดทรัพย์สินตามมาตรา นี้ ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการรับหรือยึดทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

ส่วนที่ ๑๐

วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๓๗ ถ้าขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารทั้งปวงที่จะส่งไป ให้ทำตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นขุติ เว้นแต่ทบวงรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๙ หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่เข้ามาเบิกความเปิดเผยหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใด ๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวีรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา ๔๑ บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

หมวด ๓

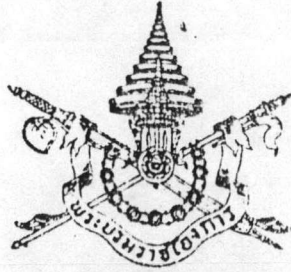
ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

พระราชบัญญัติ
มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการ
ปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษ
ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมาย
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรี
กำหนดในกฎกระทรวง

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า
กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออก
ฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

* “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า
การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ
สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

* “ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิด”
หมายความว่า เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงินหรือ
ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ชอหรือ

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

กระทำไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยน
สภาพไปจากเดิม ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงิน
หรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไป
เป็นของบุคคลอื่นหรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของ
บุคคลอื่นก็ตาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ
ตรวจสอบทรัพย์สิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการตรวจสอบ
ทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการตรวจสอบ
ทรัพย์สินด้วย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะ
กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะ
กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ^๕
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง^๕
และระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕

กฎกระทรวงและระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร^๕ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

ทรงให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใดกระทำการ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ
ในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด
ก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยาน
พาหนะ สถานที่หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความ
สะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพมิให้ผู้กระทำความผิดถูก
ลงโทษ

(๓) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม
ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้
กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูก
จับกุม

(๔) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด
จากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การ
กระทำความผิด หรือเพมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๕) ปกปิด ซ่อนเร้นหรือเอาไปเสียซึ่งยา
เสพติดหรือวัตถุใด ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อช่วยเหลือผู้
กระทำความผิด

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

(๖) ช้แนะ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์
ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้น
เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการ
ถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่
กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๗ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้
กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๘ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป
เพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความ
ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ
ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้
มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตาม
ที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่ง
เครื่องแบบหรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ
พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การ หรือหน่วยงาน
ของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษ
ตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๑๐ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัติ
หรือตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงาน สมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลหรือ
สภาท้องถิ่นอื่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงาน
องค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจผู้ใด กระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกระทำความผิดตามมาตรา ๔๒
ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิด
นั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัติ
หรือกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้ใด
กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวล
กฎหมายอาญาอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความ
ผิดนั้น

มาตรา ๑๒ การกำหนดโทษจำคุกที่จะลงแก่ผู้กระทำความ
ผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้กำหนดโทษ
จำคุกอย่างสูงที่สุดได้ไม่เกินห้าสิบปี

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
กรรมการ อนุกรรมการ เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๑๔ การจับกุมหรือการแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือตามมาตรา ๘ ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการก่อน และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้รายงานให้เลขาธิการทราบทันที

การขออนุมัติ การอนุมัติ และการรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน คณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธาน อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมที่ดิน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออก
กฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓
และมาตรา ๓๓

(๒) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือ
ผู้ต้องหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยา
เสพติดหรือไม่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา การ
นำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สินไปใช้
ประโยชน์ตามมาตรา ๒๔ และระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา
๓๗ และมาตรา ๓๘

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเลขาธิการ
ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (๒) หรือดำเนินการยึดหรือ
อายัดตาม (๔) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการ
มาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด
จึงจะเป็นองค์ประชุม

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่
ที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธาน
ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมา
ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงสองในสาม
ของกรรมการที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มเสียงหนึ่งในการ
ลงคะแนน

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ
พิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการ
อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้และให้นำความใน
มาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

* มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มติเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของ
ผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการตรวจสอบ
ทรัพย์สินของผู้ต้องหา

ในกรณีที่ความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจสั่งให้มีการ
ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อน แล้วรายงานให้คณะ
กรรมการทราบก็ได้

* มาตรา ๒๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หาก
มีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยว

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

เนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสน่หา หรือรู้ถือว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการ หรือเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ โดยให้ประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนได้ด้วย

การตรวจสอบทรัพย์สินและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

* * * มาตรา ๒๒ ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบ หรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบ ไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ ให้คณะกรรมการสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่เข้า

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

กว่าหนึ่งนับแต่วันยึดหรืออายัดหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีที่ต่องานนั้น

* เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน หรือเป็นกรรมทมิเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๖ (๓) ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกันหรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่า การยึดหรืออายัดตามวรรคสองเป็นการยึดหรืออายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

* เพื่อประโยชน์ตามมาตรา นี้ คำว่า "ทรัพย์สิน" ให้หมายความรวมถึง

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

(๑) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สินดังกล่าว

(๒) หนี้บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(๓) ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับ ขาย จำหน่าย โอนหรือยกย้ายไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัด และภายหลังนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการได้ว่าการโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริต และมีค่าตอบแทน

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณีได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ การเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่นำไปใช้ตามวรรคสองมิใช่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด โดยใช้จากเงินกองทุนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาประเมินได้ในวันที่ชดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าหน้าที่
ของส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร
หรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่
เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี
เอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการ
พิจารณา ทั้งนี้ รวมถึงการตรวจสอบจากธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์
และสถาบันการเงินด้วย

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยาน
พาหนะใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยา
เสพติด หรือมีทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒ ซุกซ่อนอยู่ เพื่อทำการ
ตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน
นั้น ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ดำเนินการในทันทีทรัพย์สิน
นั้นจะถูกขโมยก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางวัน

ในกรณีตาม (๓) ประธานกรรมการ หรือเลขาธิการจะ
มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการแทนแล้วรายงานให้
ทราบก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบ
หมายตามวรรคสอง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายต่อบุคคลที่
เกี่ยวข้องทุกครั้ง

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๒๖ การขุดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒ ซึ่งกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ผู้กระทำไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นส่วนตัว

มาตรา ๒๗ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้ขุดหรืออายัดตามมาตรา ๒๒ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น โดยจะยื่นไปพร้อมกับฟ้องหรือจะยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา ก็ได้

เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ให้เลขาธิการประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนคดีถึงที่สุด และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นในเวลาใดก่อนคดีถึงที่สุดได้ และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ การประกาศตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ให้ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและที่สถานีตำรวจท้องที่ที่มีการขุดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นอย่างน้อยเจ็ดวัน และให้ประกาศอย่างน้อย

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

สองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่น
ส่วนการแจ้งตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายของผู้ยื่นเท่าที่ปรากฏหลัก
ฐานในสำนวนการสอบสวน

มาตรา ๒๘ บรรดาทรัพย์สินซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นคำ
ร้องต่อศาลตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งนั้น ให้ศาลไต่สวน หาก
คดีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติด ให้ศาลสืบทรัพย์สินนั้น เว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็น
เจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนก่อนคดีถึงที่สุดและแสดงให้
ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สิน
นั้นไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์
และได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มา
ตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้าปรากฏหลักฐานว่าจำเลย
หรือผู้ถูกตรวจสอบเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดา
เงินหรือทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะ หรือความ
สามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริต
เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๓๐ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นเพื่อขอให้ส่งทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งและเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อได้ว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือในกรณีที่ปรากฏเจ้าของ แต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิด และจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลส่งทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพนักงานกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตามวรรคสอง และ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

ในกรณีมิให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้
บังคับ

มาตรา ๓๑ ททรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบตามมาตรา ๒๕
และมาตรา ๓๐ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มิคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมี
คำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใด ให้การยึด
หรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น รวมทั้งทรัพย์
สินของผู้คนที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากเกี่ยวเนื่องกับการกระทำ
ความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสิ้นสุดลง ส่วนทรัพย์สิน
ที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำ
ความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดมาขอรับคืน
ภายในหนึ่งนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำ
พิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ให้ตกเป็นของกองทุน

ในกรณีที่มิอาจดำเนินคดีได้ภายในสองนับแต่วันที่มีการ
กระทำความผิดเกิดและไม่อาจจับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ให้
ทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้
ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นตกเป็นของกองทุน แต่ถ้ามิอาจดำเนิน
คดีต่อไปได้เพราะเหตุที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใดถึงแก่ความตาย
ให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนเว้นแต่ภายในสองนับแต่วันที่ผู้
ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นถึงแก่ความตาย และทายาทของผู้ต้องหา
หรือจำเลยรายนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นไม่เกี่ยวเนื่อง

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือผู้ต้องหาหรือจำเลย
รายนั้นได้ทรัพย์สินดังกล่าวมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือ
ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ
ก็ให้คืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น

มาตรา ๓๓ การขอรับทรัพย์สินคืนให้ยื่นคำร้องพร้อมทั้ง
เอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการ

การขอรับทรัพย์สินคืนและการคืนทรัพย์สินให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๓๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามยา
เสพติดขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้อง
กันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๓๕ กองทุนตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วยทรัพย์สิน
ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา
๓๑ และมาตรา ๓๒

(๒) ทรัพย์สินที่มิใช่

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

- (๓) ทรัพย์สินที่ได้รับจากรัฐบาล
(๔) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม
(๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๓๖ กองทุนตามมาตรา ๓๕ ให้เป็นของสำนักงาน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๗ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดย ความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๘ การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการ จำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะ กรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๙ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้ เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปี ที่ล่วงมาแล้วซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อ รัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าเงินกองทุนมีมากพอสมควร ซึ่งเมื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนแล้วยังคง มีเงินเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ส่งเงิน กองทุนจำนวนใดจำนวนหนึ่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๒๕ (๒) หรือขัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๒๕ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อนุหรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดขี้ข้าย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ หรือรับไว้โดยมิชอบด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่คำสั่งยึดหรืออายัดหรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้การ
ปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จำเป็น
ต้องมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
ปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นโดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวฉัตรแก้ว นิธิอุทัย เกิดเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2509 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิตที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2531 ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่กองสำรวจ และควบคุมที่ดินของรัฐ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

